

ΣΧΟΛΙΑ, ΑΝΑΛΥΣΕΙΣ, ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ, ΠΑΡΟΙΚΙΑ, ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Γράφει και επιμελείται ο Γιώργος Χατζηβασίλης

ΕΞΩ ΠΑΜΕ ΚΑΛΑ, ΜΕΣΑ ΑΝΤΙΜΕΤΩΠΙΖΟΥΜΕ ΜΕΓΑΛΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ

Πληθωρισμός, χάος στην Υγεία, κόστος στη στέγαση, ταλανίζουν τους Αυστραλούς

Ο νέος πρωθυπουργός, Ανθωνι Άλμπανίτζι, τρέχει και δεν φτάνει για να σβήσει φωτιές που άφησε αναμμένες η κυβέρνηση Μόρρισον, στην Αυστραλία και στο εξωτερικό. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζει η χώρα μας αυξάνονται με γρήγορους ρυθμούς κυρίως με το κόστος της ενέργειας που εκτινάχτηκε στα ύψ και τον επιθετικό πληθωρισμό.

Η Αποθεματική Τράπεζα Αυστραλίας προσπάθησε να αντιμετωπίσει τα προβλήματα αυξάνοντας τα επιτόκια περισσότερο από ό,τι αναμενόταν και με την προειδοποίηση ότι θα ακολουθήσουν και άλλες αυξήσεις.

Γι' αυτό όσοι εξοφλούν στεγαστικά δάνεια έχουν κάθε λόγο να ανησυχούν για την αύξηση στις δόσεις που πληρώνουν, αλλά και για την πιθανότητα να μειωθεί η αξία των σπιτιών τους. Οι επιχειρήσεις προειδοποιούν ότι θα αναγκαστούν να μειώσουν το εργατικό δυναμικό τους αν δεν μειωθεί το κόστος της ενέργειας, ενώ οι πελάτες των σουπερμάρκετ παθαίνουν σοκ όταν βλέπουν τα τιμές των προϊόντων κυρίως των φρούτων, λαχανικών, κρεατικών κλπ.

Παρόλα αυτά, ο πρωθυπουργός είναι ψυχραιμος και δεν παίρνει ξαφνικές αποφάσεις, παρόλο που υπάρχουν εκκλήσεις για οικονομική ανακούφιση των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων.

Ο Θησαυροφύλακας, Τζιμ Τσάλμερς, λέει ότι η οικονομική κατάσταση δεν επιτρέπει πολλές επιλογές

Σύμφωνα με τους οικονομικούς δείκτες η οικονομία αναπτύσσεται ικανοποιητικά, αλλά αυτή η ανάπτυξη ωφελεί κυρίως τους επιχειρηματίες και όχι τους υπαλλήλους τους.

Στο μεταξύ, ασθενείς και τραυματίες Αυστραλοί πληρώνουν εκατοντάδες δολάρια (\$420 - \$480) για κάθε επίσκεψη, προκειμένου να αποφύγουν τις ουρές στους θαλάμους για επείγοντα περιστατικά των κρατικών νοσοκομείων, προτιμώντας το ιδιωτικό σύστημα υγείας αφού τα κρατικά νοσοκομεία δεν μπορούν να αντιμετωπίσουν τη ζήτηση.

Η χρόνια έλλειψη κρεβατιών και νοσοκόμων στα κρατικά νοσοκομεία έχει επιδεινωθεί από την πανδημία

Η Αυστραλία δεν είναι μια φτωχή χώρα, οι πολιτικοί μας την έφεραν στην εξώπορτα της χρεοκοπίας με τις λανθασμένες αποφάσεις τους και τώρα ήρθε η ώρα να πληρώσουμε το μάρμαρο, αλλά ούτε λόγος για την ταμπακίερα.

τού Κοβιντ-19 και οι ασθενείς αντιμετωπίζουν οδυνηρές καθυστερήσεις. Αυτή η κρίση στα κρατικά νοσοκομεία δημιούργησε την ανάγκη για περισσότερη ιδιωτική νοσοκομειακή φροντίδα στο Σίδνεϊ και την Μελβούρνη. Αν δεν είσαι ασθενής στην Αυστραλία, σίγουρα αντιμετωπίζεις άλλο είδος κρίσης με το μεγάλο κόστος των σπιτιών και των ενοικίων.

Ακούστηκαν ιστορίες ηλικιωμένων ή ασθενών που δεν μπορούσαν να ενοικιάσουν ένα σπίτι, επειδή τα κτηματομεσιτικά γραφεία δεν δέχονταν αιτήσεις τους για ενοικίαση σπιτιών. Δεν γνωρίζω τί θα κάνει η ομοσπονδιακή κυβέρνηση για να ανακουφίσει τους πολίτες που αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα, αλλά οι πολιτικές κυβερνήσεις δεν γνωρίζουν τις προτεραιότητες.

Η κυβέρνηση NNO θα δαπανήσει \$300 εκατομμύρια για γρήγορα τρένα, όταν συνάνθρωποι πεθαίνουν περιμένοντας θεραπεία και φτωχοί πρέπει να διαλέξουν αν θα πληρώσουν το ενοίκιο, ή αν θα αγοράσουν τρόφιμα.

Ενώ το έθνος χρωστάει σχεδόν ένα τρις δολάρια ποιες θα έπρεπε να είναι οι προτεραιότητες των κυβερνήσεών μας;

Ασφαλώς, όχι η μείωση των φόρων που πληρώνουν οι έχοντες και κατέχοντες ολιγάρχες και οι επιχειρήσεις τους, μονοπώλια και δυοπώλια. Αντί για αύξηση των φόρων τουλάχιστον μέχρι να μειωθεί στο ήμισυ το εθνικό

κό χρέος, να επισκευαστεί το δημόσιο σύστημα υγείας που είναι θέμα ζωής και θανάτου για χιλιάδες συνανθρώπων μας και αν χρειαζόμαστε υποβρύχια να τα πληρώσουμε εμείς και όχι τα δισέγγονά μας.

Θα πρέπει ακόμη να αποφασίσουμε τι είδους Αυστραλία θα κληροδοτήσουμε στις επόμενες γενιές ύστερα από πολλή σκέψη και μεγάλη συζήτηση.

Η Αυστραλία δεν είναι μια φτωχή χώρα, οι πολιτικοί μας την έφεραν στην εξώπορτα της χρεοκοπίας με τις λανθασμένες αποφάσεις τους και τώρα ήρθε η ώρα να πληρώσουμε το μάρμαρο, αλλά ούτε λόγος για την ταμπακίερα.

Αντί να δημιουργούμε εχθρούς για να εξυπηρετήσουμε τους φίλους και συμμάχους μας, πρέπει να ακολουθήσουμε την πολιτική της ειρηνικής συνύπαρξης και όσοι πιστοί προσέλθετε. Βλέπουμε την τραγωδία που ζουν οι Ουκρανοί, επειδή ο γκέι τους επέλεξε τον δρόμο της σύγκρουσης και δεν το εύχομαι για την Αυστραλία μας, για τα παιδιά και εγγόνια μας.

Αν Κινέζοι θέλουν να συζητήσουμε τα προβλήματα στις σχέσεις μας θα πρέπει να τους ακούσουμε και να τους πούμε τα δικά μας παράπονα για τη συμπεριφορά τους. Να δώσουμε μια ευκαιρία στην ειρήνη, αντί να κτυπάμε τα τύμπανα του πολέμου.

Η διεκδίκηση της ειρήνης δεν είναι πτοπάθεια, είναι καθήκον όλων των εθνών, με κανόνα πως η ειρήνη δεν εξασφαλίζεται με υποχωρήσεις, αλλά με έντιμο συμβιβασμό από όλες τις πλευρές.

Παρεμπιπτόντως απορώ πως ανάμεσα στα διεθνή δικαστήρια για τα ανθρώπινα δικαιώματα, τα εγκλήματα πολέμου κλπ., δεν υπάρχει ένα διαιτητικό δικαστήριο που θα λύνει αντικειμενικά τα προβλήματα ανάμεσα σε χώρες που θα προκαλούσαν έναν πόλεμο. Εφόσον το δικαστήριο αυτό θα είχε δικαίωμα να επιβάλει κυρώσεις στις χώρες που απορρίπτουν τις αποφάσεις του.

Όπως έχω γράψει σε άλλο άρθρο μου δεν υπάρχουν εγκλήματα πολέμου, ο πόλεμος είναι το μοναδικό έγκλημα εκ προμελέτης και συνένοχοι αυτοί που τον χρησιμοποιούν σαν φονικό όπλο.